

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Anden Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 105. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030266663936/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

- Jern, beg, Svogl, Aske, Steen, oc Lemmend mangefolde
 [65] Orm, krud, kriid, tudse, kiød, fisk, oc sligt tingest mere, (k) (s) Selsom
 At det naturligt skeer, vil ej min *Musa* lære. regn eller ned-
Philosophia maae den tiid mig ej mis-unde, fald.
 At jeg de Lemmender, heel kort afritse kunde.
 For Norden daarefield, da Vintren er for Døre,
 Det i *Octobri* skeer at taag' oc fuct nedføre,
 I stoor mangfoldighed, et Diur de Lemmend kalde, (l) (l) Hoos denne
 Som største marke-muus (dog de er' u-liig alle) Lemmenders
 Med fiire korte Been, end Muusens noget breder, Beskrivelse er
 Paa Rumpen stub oc kort, liig Biørnen paa de Steder; nyttig at læse
 Men Kieften lang oc spits, med to par skarpe Tænder; D. *Olaf Wor-*
 Som egerntænder gridsk; naar du dem Kæppen vender, mi tractat om
 De icke giøre Been, men fast paa Tandens liide, samme norske
 Den rumpe mod en Steen, saa fast i Kæppen liide, Muus, edit.
 At du dem hviiste kand: de Hundens saare kunde, *Hofn.* 1653.
 Oc naar hand biuder en, da sankes samme Stunde,
 Saa mange der nær er', oc fast ad Hundens snerre,
 Oc skriige gresseligt, som egerne, ja verre,
 De er' at føle paa som gæsling ung oc liiden,
 Men Farven brand-gul er, soort-pleked ryg oc Siden.
 Om det saa hender sig, den falder ned paa Vandet,
 Kand den som anden Grijs sig svømme strax til Landet,
 Hand bygger vinter-boe paa Muldvarpens maneere,
 Gjør mange Veje smaa; de Græs med rood fortære,
 Saa Bonden faaer sin eng det først' Aar ej i lafve,
 Naar Lemmend efter-høst, begynder den at gnafve,
 [66] Saa boer hand i sit Huus ret heele Vinters tiider,
 Til Soolen lifflig varm, med Vaarens dag opskriider,
 Oc locker græsset nyt af Jorden op den kaaide,
 Naar Lemmend smager det, da maae hand trøje holde.
 Thi skeede det ej saa; hand lagde bonden øde,
 Oc inden Sancte Hans, aad op al Jordens grøde.
 Som Sviin med Olden; saa sig Lemmend dermed fæder,
 Oc den Lap-lænder arm for Hunger Flesket æder,